

1. Аверьянова Е. Сущность образовательного мониторинга // Новый коллегіум. – 2004. – №4. – С.57-61.
2. Большой экономический словарь / Под ред. А.Н.Азрилияна. – 2-е изд. доп. и перераб. – М.: Ин-т новой экономики, 1997. – 864 с.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т.Бусел. – К., Ірпень: ВТФ „Перун”, 2003. – 1440 с.
4. Єрина А.М., Пальян З.О. Теорія статистики: Практикум. – К.: Т-во „Знання”, КОО, 2001. – 325 с.
5. Зима О. Г. Теоретичні основи визначення кон'юнктури // Економіка розвитку. – 2003. – № 3 (27). – С. 60- 64.
6. Зима О.Г. Оцінка впливу залучення трудових ресурсів – забезпечення їх якості // Економіка розвитку. – 2003. – № 4(28) – С. 78-81.
7. Карпов В, Пугачова М., Степанко В. Статистичний моніторинг соціально-економічних процесів як актуальне завдання державної статистики // Статистика України. – 2000. – № 2. – С. 33-40.
8. Карпов В.А., Кучеренко В.Р. Маркетинг: прогнозування кон'юнктури ринку. – К.: Т-во „Знання”, КОО, 2001. – 215 с.
9. Коломойцев В.Э. Универсальный словарь экономических терминов: инвестирование, конкуренция, менеджмент, маркетинг, предпринимательство. – К.: Молодь, 2002. – 415 с.
10. Немцова Н. Это модное словечко – «мониторинг» // Директор школы. – 1999. – № 7. – С. 29-31.
11. Ньюстром Дж. В., Дэвис К. Организационное поведение: Пер. с англ.; Под ред. Ю.Н.Каптуревского. – СПб.: Изд-во «Питер», 2000. – 448 с.
12. Пугачова М. В. Основні аспекти взаємодії з респондентами та користувачами інформації кон'юнктурних обстежень // Статистика України. – 2003. – № 4. – С. 27-31.
13. Пугачова М. В. Основні методологічні засади порівняння показників кон'юнктурних обстежень промислових, будівельних та торговельних підприємств країн ЄС та України // Статистика України. – 2003. – № 2. – С. 18-29.
14. Російсько-український словник іншомовних слів / Уклад. Т.П.Мартиняк; За ред. проф. А.П.Ярещенка. – Харків: Прапор, 1999. – 392 с.

Отримано 15.04.2005

УДК 658.012.32

В.В.УШКАЛЬОВ

Харківський національний економічний університет

АНАЛІЗ МЕТОДІВ, ЯКІ МОЖУТЬ БУТИ ВИКОРИСТАНІ ДЛЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРЕСІВ ПІДПРИЄМСТВА

Розглядаються можливості використання методів дослідження інтересів суб'єктів внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства як суб'єктивного чинника, що повинен враховуватися в процесі визначення стратегії та поведінки підприємства.

Сучасні умови, в яких функціонують та розвиваються вітчизняні підприємства, характеризуються невизначеністю та мінливістю зовнішнього середовища. Прояви активності суб'єктів зовнішнього середовища також впливають на посилення цієї невизначеності. В цих умо-

вах набуває актуальності проблема урахування в управлінні підприємством, як відкритою системою активності суб'єктів як внутрішнього, так і зовнішнього середовища підприємства. Вирішення цієї проблеми пов'язано із завданням визначення цілей, цінностей та інтересів

Наукові дослідження [4], присвячені питанням урахування в управлінні суб'єктивних чинників, свідчать, що при оцінці внутрішнього середовища підприємства зростає вага суб'єктивної складової. Але недостатньо розглянуті ще питання оцінки інтересів суб'єктів як внутрішнього, так і зовнішнього середовища підприємства, внаслідок міждисциплінарного характеру досліджень в цій сфері.

Метою статті є аналіз наукових методів, що дозволяють визначити кількісні та якісні характеристики інтересів суб'єктів та обґрунтування можливості їх подальшого використання в управлінні процесами міжсистемної взаємодії.

Традиційно дослідження інтересів розглядається як процес з'ясування певних індивідуальних особливостей суб'єкта [1-7]. Як інтегральну характеристику суб'єктивного чиннику, запропоновано розглядати категорію „інтереси підприємства”, що розуміється як система спільних інтересів суб'єктів (працівників, менеджерів та власників) підприємства, що має за мету отримання прибутку та оптимізацію діяльності підприємства [2]. Розглядаючи підприємство як складову системного комплексу, що утворюється суб'єктами ринкового простору, констатуємо необхідність забезпечення управління взаємодією між системами, яка викликана наявністю «перетинання» інтересів систем, утворюючих системний комплекс [2]. Отже, існує необхідність визначення інтересів підприємства – з одного боку, та інтересів суб'єктів зовнішнього середовища – з іншого.

Методи, які використовуються для оцінки інтересів, розробляються в межах психології, педагогіки, менеджменту та суміжних наук, загальний перелік яких наведено в таблиці. Ступінь придатності для вивчення інтересів суб'єктів зазначеними методами є різним. Розглянемо можливості методів, які найбільш відповідають поставленій меті, за критеріями інформативності, достовірності та витратності, а також їх переваги й недоліки цих методів.

Для визначення інтересів суб'єктів підприємства найбільш доцільно використовувати такі методи, які можуть забезпечити необхідну достовірність інформації, відносно низький рівень витратності та затрат часу: тестування (проективні техніки; ідеографічні техніки, зокрема – використання репертуарних решіток).

Дещо менш придатними слід визначити метод критичних інцидентів та ділових ігор. Це в цілому дозволяє підвищити ефективність

оцінки персоналу організації.

Для визначення інтересів суб'єктів зовнішнього середовища доцільно використовувати методи, що передбачають імовірнісні прогнози: експертні оцінки, семантичний аналіз.

Перспективою подальших досліджень у цьому напрямку є розробка методики застосування репертуарних решіток до різних типів суб'єктів зовнішнього середовища (професій чи організацій), розробка програми моніторингу інтересів суб'єктів зовнішнього середовища, а також визначення ефективних інструментів впливу на їх інтереси.

1.Занковський А.Н. Организационная психология. – М.: Флинта: МПСИ, 2002. – 648 с.

2.Шемаєва Л.Г. Проблема управління взаємодією підприємства із зовнішнім середовищем на системних засадах. // Економіка розвитку. – 2005. – №1 (33). – 120 с.

3.Общая психодиагностика / Под ред. А.А.Бодалева, В.В.Столина. – М.: Изд-во МГУ, 1988. – 304 с.

4.Анастаси А., Урбина С. Психологическое тестирование.. – СПб.: Питер, 2001. – 688 с.

5.Носс И.Н., Васина Н. В. Введение в практику психологического исследования. – М.: Изд-во Института психотерапии, 2004. – 348 с.

6.Чикер В. А. Психологическая диагностика организации персонала. – СПб.: Речь, 2003. – 176 с.

7.Словарь-справочник по психологической диагностике / Л.Ф.Бурлачук, С.М.Морозов. – К.: Наук. думка, 2000. – 528 с.

Отримано 15.04.2005

УДК 675.24

В.А.САПРЫКА

Харьковская национальная академия городского хозяйства

МОНИТОРИНГ ГОРОДСКОГО РЫНКА НЕДВИЖИМОСТИ

Рассматриваются проблемы комплексного анализа городского рынка недвижимости. Предлагается определение мониторинга городской недвижимости как составной части управления города.

Современный этап развития общества характеризуется резким возрастанием роли и значения информации в управлении социально-экономическими процессами. Наличие полной своевременной и достоверной информации о процессах, происходящих в различных отраслях и сферах жизнедеятельности города, является необходимым условием организации эффективного управления его развитием. Особую актуальность приобретают методы исследования финансово-кредитных отношений на городском рынке недвижимости, адекватно отражающие потребности управления социально-экономическим развитием города. Функционирование института местного самоуправления в Ук-